

ויאמר במשנה

פרשת 'וישלח'. י"ט כסלו ה'תשפ"א. עלון 113.

סיפורים לשלחן שבת:

ענשו של הפקפון.

היה פעם יהודי אחד, נקרא לו יהודה. יהודה דגן לא היה מאמין בקדושתו של רבי ישראל אביחצירא זצוק"ל – סידנא בבא סאלי. "אתה רציני שאתה לא מאמין למופתים שלו? מה נראה לך, שהוא פחפח? הוא ארחי פרחי נראה לך? איזה בבא שרודף כסף? חס וחלילה!", אמר לו ידידו הטוב, שלמה. בסוף החליטו שלמה ויהודה ללכת לביתו של הבבא סאלי. הגיעו, ראו שהרב עשה סעודה גדולה. השניים התישבו. יהודה הפקפון אמר לשלמה: "נראה לך שהתפוחים הללו מעושרים?", וממחשבה למעשה. לקח שני תפוחים ושם אותם בכיסו. שלמה הזהיר אותו: "אל תעשה את זה, עוד תענש!". אבל יהודה לא הקשיב בקולו. הם הלכו משם, והנה יהודה מרגיש שהוא מתחמם. עשן יוצא לו מהכיס. הכניס את ידו לכיס חליפתו והוציא את התפוחים. מה הוא רואה להפתעתו? התפוחים מפוחים שחורים, ורותחים, והוא אף נכוה מהם... שלמה הציע לו שיריץ לבבא סאלי להתחנן על נפשו. יהודה קבל את ההצעה, והם חזרו לבבא סאלי, ועוד לפני שהספיק לדבר הרב אמר לו: "וכי אינך יודע שאין בודקים מן המזבח ולמעלה!?"...

ענה ברבים.

יום אחד הגיע מרן הראשון לציון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל לכנס נשים בבניי האומה. ברקע השמיעו שיר שכתבו על מרן. הרב הגיע למקומו, ולא שם לב שהרמקול מופעל. שמעו אותו אומר: "עובדיה, הם לא מתכוונים אליך, עובדיה, זה לא אתה!". ואז הוא שמע את עצמו בקול, ומיד השתתק...

לעבור על איסור בשביל שלום בית.

היה זה בתלמסן שבמורקו. שרה הלכה לאטלז לקנות בשר לכבוד שבת קודש. "את רוצה בשר מוכשר או שתכשירי אותו אתה?", שאל הקצב את שרה. היא לא ידעה מה ההבדל בין שני הבשרים הללו. היא בקשה את הבשר הלא מוכשר בלי לדעת שאי אפשר לאכול אותו כמו שהוא. עברו כמה שבועות שהם היתה קונה האשה את הבשר הלא מוכשר. יום אחד פגש הקצב את יצחק, בעלה של שרה, ואמר לו: "פפשששש..... אשתך כה צעירה וכבר יודעת להכשיר בשר?". יצחק הבין מה קרה, חזר לביתו וצעק על אשתו: "את כוונתך טפשה???" את לא יודעת שאם את לא יודעת איך להכשיר בשר אז לא קונים בשר שאינו מוכשר???" בגללך עברנו על איסור! אוי לנו ואוי לנפשנו!!!". שרה נבהלה, אבל היא החליטה לנקוט במה שלמדו אותה מקטנותה: ללכת לרב. הם הלכו לביתו של רב העיר – רבי יוסף משאש זצוק"ל, עם הסיר והבשר. יצחק ספר לרב מה שקרה. רבי יוסף לקח את הסיר, אכל חתיכה מהבשר, ואמר: "הבשר הזה מוכשר!". הווג חזרו לביתם ופרסמו את הסיפור. כמה יהודים רצו לדעת למה הרב אכל מבשר לא מוכשר. הרב ענה להם: "יש בשר האסור באכילה מדאוריתא. יש בשר האסור באכילה מדרבנן. ויש בשר האסור באכילה מצד המנהג. את הבשר האסור מצד המנהג אכלתי כדי להשכין שלום בין בני הזוג!..."

פנינים על פרשת השבוע:

"ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו (בראשית ל"ב כ"ד).

כתוב במדרש שאמר יעקב אבינו למשה רבנו: "אני גדול ממך, שנלחמתי עם מלאך ונצחתי אותו". אמר לו משה: "אתה נפגשת עם המלאכים בארץ ונצחת אותם, הם מגיעים למעלה ורועדים ממני". לכאורה, למה לא אמר משה ליעקב: "אמנם נצחת את המלאכים, אולם יצאת צולע!". אפשר לתרץ, שאם אכן משה היה שואל את זה את יעקב, יעקב היה עונה: "מה שמלאכים רועדים ממך זה רק כי היית מנהיגם של ישראל חכות הרבים מלוה אותך, אולם זה לא מגיע לך מצד עצמך! והראיה לכך, שאכן כשמשה הגיע לשמים לקבל את התורה הוא היה ירא מפני המלאכים שמא ישרפו אותו בהבל פיהם, עד שה' אמר לו "החזק בכסא כבודי", אולם אתה עצמך לא היית ראוי שהמלאכים ירעדו ממך!..."

"וידבר חמור... שכם בני חשקה נפשו בבתכם... וכל אחר הנער... כי חפץ בבת יעקב" (בראשית ל"ד ח"י"ט).

לכאורה נתן לשאול: למה בהתחלה אמרה התורה "חשקה" ואחרי זה שנתה לשונה ל"חפץ"? אפשר לענות כך: ידוע ש"חשק" זה בבחינת רוחניות, ו"חפץ" זה בבחינת גשמיות. את זה אפשר לראות בפסוק: "חשקה נפשו בבתכם", הוא רוצה להצטרף למשפחה כזו מיוחסת. אבל חמור הוא שקרן, "חפץ", הוא חפץ בבת יעקב, הוא רוצה כבוד, זו לשון גשמיות, כל רצונו להתחתן עם בת יעקב זה בגלל הכבוד שהוא יקבל עקב זה, ולכן התורה כתבה "חפץ", כל כונתו הייתה גשמית!

"ויצב יעקב מצבה על קבורתה היא מצבת קבורת רחל" (בראשית ל"ה כ).

לכאורה למה כתוב "מצבת קבורת רחל"? יותר פשוט לכתוב "מצבת רחל"! המצבה שמקימים על קברות המתים הנם על מנת להזכיר את הנפטר שלא ישכח מן הלב. ברחל לא היה צריך לזכור אותה: היותר שלה, המעשים שלה, היא אחת מאמותינו הקדושות, איך נשכח אותה? אולם עדין אפשר לשאול: אז למה יעקב הקים מצבה? הרי אמרנו שלא נשכח אותה, למה צריך מצבה? נתן לענות על ידי המשך הפסוק: "מצבת קבורת רחל", כל המטרה של המצבה היא בגלל שהיא קבורה שם, שנדע שקבורה כאן מיישעה, ואת מעשיה הטובים נזכור ממילא! זוהי הסיבה שכתוב "קבורת", כל מטרתה של המצבה שהקים יעקב הנה אך ורק כדי שלא יתחלל הקבר, ואם לא היתה בעיה בכך – הרי שיעקב לא היה מקים מצבה.

שבת שלום ומבורך!

הפנינים לקוחים מהספר "מאור ישראל – דרושים" מחידושי בעל ה"יביע אומר" – מרן הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל.

"אני מקנא בו!"

בשבוע הבא חל יום פטירתו של רבה של ירושלים הרב צבי פסח פרנק זצוק"ל. יום אחד הוא היה עסוק בלימודו. פתאום הגיע יהודי אחד, רב חשוב. אולם הרב לא שם לב אליו. אמר אותו רב: "אוי, אני מקנא בו! מקנא בו!". מהצעקה "התעורר" הרב פרנק מלימודו וקבל את האורח...

הבכי המסתורי

בשבוע הבא חל יום פטירתו של מגיד המישרים הרב שלום מרדכי הכהן שבדרון זצוק"ל. יום אחד הוא הגיע לארצות הברית. לקחו אותו לבית הכנסת לדרוש. הוא הגיע, וראה מולו אנשים בודדים. "איפה כולם?", שאל. "כולם הלכו, חופש עכשיו, קיץ! הלכו לנופש, להרים!". ר' שלום קבל את הדברים, נעמד ליד ההיכל והתחיל לדרוש: "יום אחד הלכתי ברחוב. והנה אני שומע קול בכי קורע לב. ממש קורע לב. רצייתי לבכות עם הבוכה. הלכתי בעקבות הקול, והגעתי לבית אחד. דפקתי בדלת, ואף אחד לא ענה לי. דפקתי עוד פעם, אולם אף אחד לא ענה. אולי שכחו כאן תינוק קטן והוא בוכה, צריך לבדוק מה קורה כאן. נכנסתי לבית, ואני רואה לפני בית ריק מאנשים. הלכתי למקום בו נמצא הבוכה, והנה אני מבחים כי הבכי יוצא ממגרה. פתחתי את המגרה, והנה אני רואה לפני טלית בוכה. "מה לך טלית? למה את בוכה?". "בעל הבית הלך מכאן למספר ימים. לקח אוכל, לקח שתיה, לקח גלגל ים, לקח בגדי ים, לקח ממתקים, לקח חטיפים, לקח מצלמה, הכל הוא לקח. אבל הוא שכח אותי כאן, לכן אני בוכה!". עודדתי אותה: "אוי טלית טלית, אמנם עכשיו הוא עוזב אותך, אבל כשהוא יגיע ל-120 שלו הוא ישאיר כאן אוכל שתיה בגדי ים גלגל ים ממתקים חטיפים מצלמה, הכל הוא ישאיר כאן! אולם את – אותך הוא יקח!". כאן סיים ר' שלום את סיפורו הדמיוני כמובן, וראה איך הדברים נכנסים ללב השומעים...

מי שבר את הלוחות?

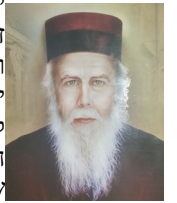
"פעם היה מעשה", ספר פעם מגיד המישרים הרב שבתאי בנימין (שפסל) יודלביץ זצוק"ל, יום פטירתו חל בשבוע הבא, באחת מדרשותיו: "פגשתי ילד ושאלתי אותו לשמו. 'דני', השיב הילד. 'דני', שאלתי אותו, 'מי שבר את הלוחות?'. דני התחיל לבכות: 'לא אני. מה אתה רוצה ממני?!'. 'מי כן שבר?'. 'אני לא ראיתי', השיב ועשה 'ויברח'. הלכתי לרבה וספרתי לו את המעשה: 'שאלתי את דני מי שבר את הלוחות? הוא פרץ בבכי ואמר 'אני לא שברתי'. 'דני' לך שדני ילד טוב ושקט ואינו משקר", השיב הרבה, 'אם הוא אמר שהוא לא שבר את הלוחות, בודאי שהוא לא שבר'. 'דבריו הרתיחו אותי, ראיתי שגם למורה אין שום מושג בתורה. 'הלכתי למנהל. נשאתי את קולי וטענתי כלפני בטון זועם: 'מה זה שדני אמר שהוא לא שבר את הלוחות, והמורה אמר שדני הוא לא שקרן?!'. 'ענה המנהל ואמר: 'יהודי! אל תצעק, אל תעשה לי התפרצויות זעם ואל תתרגז! אמור לי כמה עולים הלוחות ואשלם'. עד כאן הסיפור. צחוק גדול פרץ מפי הנוכחים. לרגע הזה צפה ר' שפסל. מיד הרים קולו ואמר: 'להיכן אתם מוליכים את ילדיכם הרכים? לאלו ידיים אתם מוסרים אותם?!'. דבריו גרמו לצמרמורת, דמעות החלו זולגות מעיניהם. ילדים רבים נרשמו לתלמודי תורה.

מה אתה רוצה ממני?!'. 'מי כן שבר?'. 'אני לא ראיתי', השיב ועשה 'ויברח'. הלכתי לרבה וספרתי לו את המעשה: 'שאלתי את דני מי שבר את הלוחות? הוא פרץ בבכי ואמר 'אני לא שברתי'. 'דני' לך שדני ילד טוב ושקט ואינו משקר", השיב הרבה, 'אם הוא אמר שהוא לא שבר את הלוחות, בודאי שהוא לא שבר'. 'דבריו הרתיחו אותי, ראיתי שגם למורה אין שום מושג בתורה. 'הלכתי למנהל. נשאתי את קולי וטענתי כלפני בטון זועם: 'מה זה שדני אמר שהוא לא שבר את הלוחות, והמורה אמר שדני הוא לא שקרן?!'. 'ענה המנהל ואמר: 'יהודי! אל תצעק, אל תעשה לי התפרצויות זעם ואל תתרגז! אמור לי כמה עולים הלוחות ואשלם'. עד כאן הסיפור. צחוק גדול פרץ מפי הנוכחים. לרגע הזה צפה ר' שפסל. מיד הרים קולו ואמר: 'להיכן אתם מוליכים את ילדיכם הרכים? לאלו ידיים אתם מוסרים אותם?!'. דבריו גרמו לצמרמורת, דמעות החלו זולגות מעיניהם. ילדים רבים נרשמו לתלמודי תורה.

של מי הכשלון?

יום אחד אחד מבניו של רבי רפאל ברוך טולידאנו זצוק"ל עשה מעשה שובבות והיה צריך לגעור בו. רבי רפאל ברוך הוכיח אותו עד שהילד הבטיח שהוא לא יעשה את זה יותר. לאחר התוכחה ראו שהרב הולך לחדרו ומתחיל לבכות: "אם הילד חטא זה כי לא חנכת אותו כראוי! אני אשם בכך! הכשלון הוא שלי!", וכך המשיך הרב לעשות חשבון נפש...

חלק כ'

לקחי הקורונה:

מתי תגמר הקורונה? אין איש היודע תשובה לשאלה הזאת הנשאלת כבר מספר חודשים (כמעט שנה! בכסלו התחילה הקורונה בסין!) ברחבי תבל ואין עליה תשובה. יש, אולם אין אנו יודעים אותה. מחכים לזה? כך צריך לחכות למשיח! אם היו בני אדם מרגישים בשמחה שתהיה כשיבוא המשיח היו משתגעים ומפללים שיבוא!

אודות פרשת "וישלח":

1. יש לה 154 פסוקים.
2. מתחילה בפרק ל"ב פסוק ד'.
3. מסתיימת בפרק ל"ו פסוק מ"ג.

הילולא דצדיקאי:

הרב **יצחק הוטנר** זצוק"ל – פחד יצחק, כ"ב כסלו ה'תשמ"א. הרב **צבי פסח פרנק** זצוק"ל, כ"א כסלו ה'תשכ"א. רבי **אברהם אביחצירא** זצוק"ל – סידנא בבא הנה, כ"ב כסלו ה'תשל"ד. הרב **שבתאי בנימין (שפסל) יודלביץ** זצוק"ל – מגיד המישרים, כ"ב כסלו ה'תשנ"ו. הרב **שלום מרדכי הכהן שבדרון** זצוק"ל – מגיד המישרים, כ"ב כסלו ה'תשנ"ח. הרב **חיים כסאד** זצוק"ל, כ"ב כסלו ה'תשנ"ח. הרב **יהודה נבון** זצוק"ל – הראשון לציון, כ"ג כסלו ה'תרל"ה. המקובל הרב **שמואל דרוי** זצוק"ל, כ"ג כסלו ה'תשס"ו. הרב **חיים חזקיהו מדיני** זצוק"ל – השדי חמד, כ"ד כסלו ה'תרס"ה. הרב **אהרן יהודה לייב שטינמן** זצוק"ל – אילת השחר, כ"ד כסלו ה'תשע"ח.

חידות על פרשת השבוע:

- מספר האנשים שהלכו עם עשו.
- בנה של רחל.
- חלק בבהמה שנאסר לאכילה וכתוב בפרשת השבוע.
- שמה של מינקת רבקה.
- "קטנתי מכל החסדים ומכל _ _ _ _".
- מה פרשת השבוע?
- איך היה יצחק בשעת פטירתו?
- שם שהוא גם שם אדם וגם שם בהמה.
- מה עשה שכם לדינה?
- שם נוסף ליעקב אבינו.
- עשו התגאה "יש לי רב". מה יעקב אמר שיש לו?
- אחד מהשבטים שהרג את בני שכם.
- מה שלח יעקב לעשו?
- מה זה "יבק"?
- מה עשה יעקב למקנהו?
- מהמנחה ששלח יעקב לעשו.
- איך קרא יעקב למקום שם נלחם עם שרו של עשו?
- מה קרה ליעקב עקב האבקותו עם המלאך?
- מבני אהליבמה אשת עשו.
- אמא של יוסף ובנימין.
- שם עיר.
- מהמנחה ששלח יעקב לעשו.

על פי סדר א'-ב'

זמני השבת:		שבת פרשת "וישלח".			זמני השבת:			
הדלקת נרות	שקיעה	עלות השחר	נץ החמה	חצות היום והלילה	שקיעה	מוצאי שבת	צאת הכוכבים	רבנו תם
16:00 (המוקדם שבשנה)	16:40	4:50	6:23:00	23/11:30	16:40	18:14	18:14	19:52

אשמח לקבל הע/ארות, תיקונים, עצות ועוד. כדי להרשם כפרנס נא להתקשר ל-025870079. טעון גניזה. נא לא לקרוא בזמן שאינו ראוי. העלון מוקדש לעילוי נשמת: שלמה חיים בן אסתר ז"ל. עליזה בת מרים ז"ל. הרב אליהו בן טוביה בקשי דורון זצוק"ל. לרפואת: משה בן שרה. חיה בת מלכה. יפה בת רחל. ינתן דוד בן עליזה. הרב רפאל גבריאל אליהו בן רחל חיה שלישי"א. להצלחת משפחת למני.

להחלמה מהירה: מרים בת עליזה